

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 41 0 Rs 081528 21 Rsž
Zenica, 13.01.2022. godine

Kantonalni sud u Zenici, građansko vijeće sudija: Jasmina Begović Devović, predsjednica vijeća, Albisa Kapić i Nina Makivić, članice u pravnoj stvari tužioca M. A. ulica ... U V., koga zastupa punomoćnik Zahid Hadžić, advokat iz Visokog, protiv tuženog JP "Visoko Ekoenergija" d.o.o., ulica Kakanjska broj: 4. u Visokom, koje zastupa punomoćnik Ejub Spahić, advokat iz Kaknja, radi poništenja odluke o izboru i imenovanju direktora, vrijednost spora 5.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 Rs 081528 19 Rs od 08.09.2021.godine u sjednici vijeća, održanoj dana 13.01.2022.godine, donio je:

PRESUDU

Žalba se odbija, presuda broj: 41 0 Rs 081528 19 Rs od 08.09.2021. godine, potvrđuje

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda, stav prvi i stav drugi izreke, odlučeno je slijedeće:

„ I ODBIJA SE tužitelj M. A. sa tužbenim zahtjevom kojim traži da se utvrdi da je tuženi JP "Visoko Ekoenergija" doo Visoko povrijedio tužiteljevo pravo na jednako postupanje u pogledu izbora kandidata i to u pogledu izbora kandidata po osnovu Kokursa za izbor i imenovanje direktora tuženog objavljenog u „Službenim novinama F BiH" broj: 89 od 17.11.2017. godine na poziciju direktora diskriminirajući ga zbog sudskog postupka koji je tužitelj vodio pred Općinskim sudom u Visokom broj: 41 0 Rs 070819 18 Rs, zatim po osnovu moralnih osobina i kvalifikacija koje nisu zahtjevane Konkursom, te po osnovu tazbinskog srodstva sa članom Nadzornog odbora B. N., tako što Nadzorni odbor tuženog na 18 redovnoj sjednici održanoj dana 06.11.2019.godine, znajući da postoji Rang lista broj: 945-IV/2017 od 11.12.2017. godine prema kojoj je tužitelj M. A. prvorangirani, nije glasao po prijavi tužitelja jer su dva člana Nadzornog odbora bila suzdržana a jedan član B. N. izuzet, dok su isti članovi Nadzornog odbora glasali po prijavi, drugog kandidata Z. J. i donijeli Odluku o izboru i imenovanju direktora broj: 928-IV/2019 od 06.11.2019. godine, a potom po prigovoru tužitelja i Rješenje Nadzornog odbora tuženog broj: NO-108-IV/19 od 22.11.2019. godine, te konačno Odluku o konačnom izboru i imenovanju direktora JP „Visoko ekoenergija" d.o.o. Visoko broj: 1002-IV/2019 od 26.11.2019.godine kojom je za direktora imenovan Z. J., na koji način je tuženi uskratio tužitelju pravo na slobodno zapošljavanje i pravo da bude izabran za direktora tuženog podjednakim uvjetima kao i izabrani kandidat,

- te da se slijedom toga:

a) ponište kao nezakonite Odluka tuženog o konačnom izboru i imenovanju direktora JP „Visoko ekoenergija" d.o.o. Visoko broj: 1002-IV/2019 od 26.11.2019.godine, Odluka tuženog o izboru i

imenovanju direktora broj: 928-IV/2019 od 06.11.2019. godine te Rješenje Nadzornog odbora tuženog broj: NO-108-IV/19 od 22.11.2019. godine,

b) i tuženi JP "Visoko Ekoenergija" doo Visoko obaveže da otkloni posljedice diskriminacije iz stava 1. ove izreke tako što će po Kokursu za izbor i imenovanje direktora tuženog objavljenog u „Službenim novinama F BiH" broj: 89 od 17.11.2017. godine izvrši ponovni izbor i imenovanje kandidata za radno mjesto direktor, u skladu sa pristiglim prijavama i uvjetima konkursa, bez diskriminacije po osnovu stručnih i moralnih kvalifikacija tužitelja.

II ODBIJA SE tužitelj M. A. sa tužbenim zahtjevom da se ponište kao nezakonite Odluka Nadzornog odbora tuženog o raspisivanju Javnog konkursa za izbor i imenovanje direktora JP „Visoko Ekoenergija“ d.o.o. Visoko broj NO-047-IV/20 od 03.07.2020.gdine i Javni konkurs za izbor i imenovanje direktora JP „Visoko Ekoenergija“ d.o.o. Visoko objavljen u Službenim novinama FBiH broj: 47 od 15.07.2020.godine kao i cijeli konkursni postupak i sve Odluke donesene u postupku po navedenom Javnom konkursu za izbor i imenovanje direktora JP „Visoko Ekoenergija“ d.o.o. Visoko od 15.07.2020.godine među kojima Odluka o imenovanju direktora JP „Visoko Ekoenergija“ d.o.o. Visoko broj: NO-068-IV/2020 od 21.08.2020.godine, rješenje JP „Visoko Ekoenergija“ d.o.o. Visoko broj: 629-I/20 od 09.09.2020.godine i Odluka o konačnom imenovanju direktora JP "Visoko Ekoenergija" d.o.o. Visoko broj: 072-IV/2020 od 09.09.2020.godine, te su iste nezakonite i ne proizvode pravno dejstvo.“

Stavom trećim izreke, onavezan je tužilac da naknadi tuženom troškove parničnog postupka u iznosu od 1.123,00 KM u roku od petnaest dana.

Protiv te presude tužilac je blagovremeno izjavio žalbu, kojom je pobija zbog povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži. Povreda odredbi parničnog postupka odnose se na član 2., 7., 8., 123. i 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku.

Odgovor na žalbu saglasno odredbama člana 214. i člana 236. Zakona o pravničnom postupku, nije dostavljen.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u dijelu koji se žalbom pobija i ex offo temeljem odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl.novine F BiH broj 53/03, 73/05,19/06 i 98/15) ovaj sud je zaključio da:

Žalba nije osnovana.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizlazi da su pravosnažnom presudom broj: 41 0 Rs 070819 19 Rsž od 05.09.2019. godine: „ utvrđene ništavim odluke o izboru i imenovanju direktora broj: 964-IV/-7 od 14.12.2017. godine, odluka o konačnom izboru i imenovanju direktora broj: 1008-1/V/2 od 25.12.2017. godine i rješenje Nadzornog odbora broj: 1005-IV/17 od 25.12.2017. godine. „ Istom odlukom „obavezan je tuženi da po konkursu za izbor i imenovanje direktora tuženog koji je objavljen u Sl. novinama F BiH broj: 89 od 17.11.2017. godine, izvrši ponovni izbor i imenovanje kandidata za radno mjesto direktor u skladu s pristiglim prijavama i uvjetima konkursa.“

Prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda i obrazloženju osporene presude, proizlazi da je tuženi u cijelosti postupio po označenoj obavezi donoseći odluku o imenovanju direktora broj NO-068-IV/2020 od 21.08.2020. godine, odluku o konačnom imenovanju broj: 072-IV/2020 i odluku o odbijanju prigovora tužioca broj: 629-I/20 od 09.09.2020 godine.

Dalje proizlazi da je tužilac „nezadovoljan“ i označenim odlukama tuženog, izbor i imenovanje smatra diskriminirajućim, odnosno nezakonitim, a i preuranjenim, obzirom da je prema njegovoj ocjeni ostala nedovršena konkursna procedura po konkursu od 2017. godine, te da bi predmetni izbor i imenovanje mogli biti provedeni tek nakon završetka iste.

Prema ocjeni ovog suda, a što proizlazi iz stanja spisa i osporene presude, prvostepeni sud je, suprotno žalbenim navodima, donoseći pobijanu presudu, potpuno i pravilno utvrdio sve relevantne činjenice vezane za tužbeni zahtjev, prethodno navedene, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i donio pravilnu i zakonitu odluku.

Sve iznesene razloge iz prvostepene presude kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer proizlaze iz provedenih dokaza, koje je prvostepeni sud cijenio savjesno i brižljivo i to svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, kako je propisano odredbama člana 8. Zakona o parničnom postupku.

U toku postupka koji je prethodio donošenju pobijane presude, nisu učinjene povrede odredbi parničnog postupka na koje drugostepeni sud pazi ex offio.

Dakle, pravilan je zaključak i utvrđenje prvostepenog suda da su odluke tuženog, koje tužilac osporava tužbenim zahtjevom (prvi i drugi stav izreke prvostepene presude) pravilne i zakonite, zbog čega je tužbeni zahtjev za suprotno utvrđenje, kao neosnovan, odbijen.

Nije ostvaren žalbeni razlog povreda odredbi parničnog postupka, konkretno odredbi koje su u žalbi nabrojane, jer iz stanja spisa i osporene presude proizlazi suprotno. Ne može se prihvatiti žalbeni prigovor da je prvostepeni sud odlučivao preko granica postavljenog tužbenog zahtjeva i tim učinio povrijedu odredbi člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku samo zbog toga što je u izreci naveden tekst „, te da su slijedom toga“, koji nije naveden u tužbenom zahtjevu. Naime citirani tekst je potpuno logična jezička, uzročno posljedična i suštinska veza između dijela tužbenog zahtjeva kojim se traži utvrđenje da je donoseći osporene odluke (stav prvi izreke) tuženi povrijedio tužiočevo pravo na jednako postupanje u pogledu izbora kandidata po konkursu od 17.11.2017. godine i zahtjeva za utvrđenje ništavim odluka koje su takvim izborom donesene. U žalbi označena „razlika“ između tužbenog zahtjeva i izreke osporene presude nema nikakvog uticaja na zakonitost i pravilnost osporene presude u smislu odredbi člana 209. Zakona o parničnom postupku, jer se ne radi o odluci koja je van granica tužbenog zahtjeva, kako je definisano odredbom člana 2. Zakona o parničnom postupku.

Neosnovan je žalbeni prigovor da je osporena presuda sačinjena suprotno odredbama člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, jer iz njenog obrazloženja proizlazi suprotno, odnosno u njemu su sadržani: zahtjevi stranaka, činjenice koje su stranke navele i provedene dokaze, koje je od navedenih činjenica utvrdio sud (zašto i na koji način), ako su utvrđene dokazivanjem navesti dokaze i ocjenu istih. Odluka sadrži i materijalne propise na kojim se temelji presuda, a u slučaju potrebe može se izjasniti i o stavovima stranaka koje se odnose na osnov spora, kao i o njihovim prigovorima i prijedlozima o kojim nije dao razloge odlučujući o njima u toku postupka. U vezi navedenog žalbenog prigovora, uputno je ukazati da osporene presuda sadrži zadovoljavajuće

obrazloženje u skladu sa pravom stranaka na obrazloženu presudu, garantovano odredbama člana 2. stav 3. tačka e. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, vidjeti, AP-163/09 Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, donesena na sjednici vijeća pet sudija dana 27.06.2012. godine. U pitanju je pravo na obrazloženu odluku, jer obrazloženje pobijane presude sadrži zadovoljavajuće, jasne i potpune razloge iz kojih moguće zaključiti da je prvostepeni sud donoseći pobijanu presudu cijenio sve argumente stranaka koji su od uticaja za donošenje zakonite i pravilne odluke, kao i relevantne materijalno pravne propise. Konačno razlozi navedeni u obrazloženju pobijane presude i izreka su u skladu jer su razlozi za donošenje konkretne odluke logični i jasni u tolikoj mjeri da se iz njih može zaključiti zašto je odluka takva kakva je navedena u izreci.

Neosnovan je i žalbeni prigovor da je izostala ocjena provedenih dokaza u skladu sa odredbama člana 8. Zakona o parničnom postupku, jer iz obrazloženja osporene presude (od šeste do petnaeste strane) proizlazi suprotno da je prvostepeni sud provedene dokaze cijenio savjesno i brižljivo i to svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, kako mu nalažu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku.

Nije ostvaren ni žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, na koji se ukazuje tako što se žalba neosnovano „bavi“ ocjenom provedenih dokaza, a naročito nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke, a sve u nastojanju da se utvrdi kako je taj žalbeni razlog ostvaren. Naime, u žalbi se provedeni dokazi percipiraju i cijene na drugačiji način od onog kako to čini prvostepeni sud, koji je prema ocjeni žalitelja, na temelju svoje ocjene dokaza pogrešno zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan. Međutim, žalitelju se ukazuje da je ocjena dokaza provedenih tokom postupka, zadatak suda, a ne stranaka, a proizlazi iz odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku i koji je prvostepeni sud u konkretnom slučaju, prema ocjeni ovog suda obavio u skladu sa navedenom zakonskom odredbom. Provedene dokaze na temelju kojih je utvrdio za ovaj postupak odlučne činjenice i sve dokaze provedene u postupku, prvostepeni sud je cijenio savjesno i brižljivo i to svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, kako mu nalažu odredbe iz člana 8. Zakona o parničnom postupku, a odlučne činjenice za ovaj postupak su prethodno navedene te sadržane i u obrazloženju pobijane presude, koja je sačinjena u skladu sa odredbama člana 191. Zakona o parničnom postupku, što jasno proizlazi iz njenog obrazloženja. Naime osporena presuda sadrži sve elemente koje propisuje navedena odredba, odnosno: stranaka, činjenice koje su stranke tokom prvostepenog postupka navele i provedene dokaze, koje je od navedenih činjenica prvostepeni sud utvrđivao i zašto upravo te činjenice te na koji način ih je utvrđivao, odnosno na temelju kojih dokaza, te koji su dokazi provedeni i kako ih je cijenio prvostepeni sud, sve u skladu sa odredbama iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Obrazloženje osporene presude sadrži zadovoljavajuće, jasne i potpune razloge iz kojih se može zaključiti da je prvostepeni sud donoseći istu cijenio sve argumente tužioca i tuženog koji su od uticaja za donošenje zakonite i pravilne odluke, kao i relevantne materijalno pravne propise. Razlozi navedeni u obrazloženju osporene presude i izreka su kompatibilni, odnosno razlozi su logični i jasni u tolikoj mjeri da se iz njih jasno proizlazi zašto je odluka takva kakva je navedena u izreci.

Ne može se prihvatiti žalbena tvrdnja da postupak izbora po konkursu od 17.11.2017. godine nije dovršen, pa da je to bila smetnja za raspisivanje konkursa od 15.07.2020. godine. Naime na

konkursu od 17.11.2017. godine izabran je kandidat Z. J., koji je, nakon obavijesti o izboru dana 03.12.2019. godine podnio ostavku. Izborom imenovanog na mjesto direktora i njegovom ostavkom, pa makar ona uslijedila i prije zaključenja ugovora o radu sa tuženim, završen je postupak izbora po konkursu od 17.11.2017. godine. Prema ocjeni ovog suda nije od uticaja to što je kandidat odmah nakon obavijesti o izboru podnio ostavku, a da nije „sačekao“ zaključenje ugovora o radu sa tuženim. Ovo zbog toga što je on disponirao svojim pravom na opisani način, a da li se njegovo pismeno od 03.12.2019. godine po svojoj sadržini ima smatrati ostavkom, kako je naslovljeno ili na drugi način, nije od uticaja, tako da nakon njega nije bilo nezakonito raspisati novi konkurs, kako je učinio tuženi dana 15.07.2020. godine.

Tužilac osporava postupak raspisivanja konkursa od 15.07.2020. godine, kao i izbor kandidata po istom. Vezano za izbor kandidata po prvom konkursu, proceduru raspisivanja novog konkursa i izbor kandidata po istom, uz prethodno navedeno, žalitelj se upućuje na razloge prvostepenog suda navedene u obrazloženju pobijane presude (od pete do četrnaeste strane), jer isti sadrže jasne i dostatne argumente o neosnovanim u žalbi ponovljenim prigovorima o kojim je prvostepeni sud već odlučio pa ih je nepotrebno ponavljati.

Neosnovani su žalbeni navodi da je izbor kandidata po konkursu od 2020. godine proveden suprotno Uredbi o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru Zeničko dobojskog kantona (Sl. novine ZDK, broj: 8/19.) jer on nije bio pozivan na obavezni usmeni intervju, pri čemu zanemaruje odredbe Pravilnika o radu konkursne komisije iz kojeg slijedi da je pismeni test, koji prethodi eventualnom usmenom intervju u suštini eliminatoran. Ovo znači da kandidat koji na pismenom testu ne ostvari određeni broj bodova gubi pravo da bide pozvan na razgovor.

Ne može se prihvatiti ni žalbena tvrdnja da su Komisija za izbor i Nadzorni odbor povrijedili proceduru na način što nije cijenjen programe rada kandidata. Ovo zbog toga što iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, ali i iz stanja spisa proizlazi suprotno. Naime iz iskaza saslušanih svjedoka i propisane procedure, prvostepeni sud je utvrdio suprotno prethodno navedenoj žalbenoj tvrdnji.

Kao ni prethodno navedeni ne mogu se, osnovanim prihvatiti ni žalbeni navodi, koji se odnose na u žalbi ponovljene tvrdnje da je tužilac u postupku koji osporava tužbom bio izložen diskriminaciji i to iz razloga koje je u obrazloženju pobijane presude (strana dvanaest, trinaest i četrnaest) naveo prvostepeni sud, a ovaj ih smatra jasnim, dostatnim i pravilnim. Naime u postupku koji je prethodio donošenju osporene presude, tuženi je dokazao da se nije radilo o diskriminaciji, što je prema ocjeni ovog suda pravilno utvrđenje. Prema Zakonu o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, broj: 59/09, 66/16) lice koje tvrdi da je diskriminisano obavezno je dokazati da postoji vjerovatnoća o tome. Nakon takvog utvrđenja (o postojanju vjerovatnoće), tuženi je taj koji dalje treba dokazivati da takve diskriminacije nije bilo, dakle postaje aktivan u dokazivanju suprotno od utvrđene vjerovatnoće, što je propisano odredbom člana 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije. Radi se o tome kada tužilac uspije dokazati vjerovatno drugačije postupanje, teret dokazivanja prelazi na tuženog, što „poznaje“ i odredba člana član 12. stav 3. Zakon o radu, a ovdje se navodi samo primjera radi. Ispunjenje uslova koji

se traži da bi teret dokazivanja bio prebačen na tuženog je taj da tužilac sa stepenom vjerovatnoće, prima facie, dokaže postojanje različitog postupanja, odnosno da je postojala razlika u tretmanu u odnosu na tretman drugih lica koji se nalaze u istom položaju. U konkretnom slučaju tužilac nije uspio u odnosu na tuženog dokazati nepovoljan tretman odgovarajućeg uporednika (komparatora), postojanje zaštićenog osnova i različit tretman po zaštićenom osnovu. Naime za opisano nije dovoljna tvrdnja da je izbor Z. J. na konkursu od 2017. godine posljedica diskriminacije, ako se uzme u obzir definicija diskriminacije iz Zakona o njoj zabrani. Prema odredbi člana 2. navedenog zakona diskriminacijom se smatra svako različito postupanje uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojem licu ili grupi lica i onima koji su s njima u rodbinskoj ili drugoj vezi na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, invaliditet, starosna dob, nacionalnog ili socijalnog porijekla, veze s nacionalnom manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja, članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i spola, seksualne orijentacije, rodnog identiteta, spolnih karakteristika, kao i svaka druga okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da bilo kojem licu onemogući ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi, prava i sloboda u svim oblastima života.

U konkretnom slučaju, tužilac, što mu je bila obaveza, nije učinio vjerovratnim da se u ovom slučaju radilo o diskriminaciji, odnosno da radnje članova Nadzornog odbora nisu bile učinjene da bi tužilac bio diskriminisan po bilo kojem osnovu navedenom u članu 2. Zakona o zabrani diskriminacije.

Ostali žalbeni navodi za ishod spornog odnosa i ovog žalbenog postupka nisu od značaja, radi čega ih drugostepeni sud, saglasno odredbama člana 231. Zakona o parničnom postupku, neće posebno ni cijeniti.

Iz prethodno obrazloženog proizlazi da nisu ostvareni žalbeni razlozi iz kojih tužilac osporava presudu prvostepenog suda, a ni razlozi na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku, zbog čega je odlučeno kao u izreci ove presude, primjenom odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća

Jasmina Begović Devovi